

Ova je kuća moja, ali moja nije...

*Ova je kuća moja,
ali moja nije.
Mislio je da je njegova
onaj prije mene.
Iselio se i ja sam uselio.
Nakon smrti moje
bit će opet tako.
(Tekst iznad ulaznih vrata)*

Poti?e li nas ovaj tekst na razmišljanje?

O gorkoj istini o prolaznosti svakoga života?

?itamo poziv na skromnost i umjerenost, jer materijalne vrijednosti, koje smatramo svojim posjedom, moramo napustiti zbog smrti.

Da, naš život na ovom svijetu, baš poput ku?a koje gradimo, krhka je konstrukcija, koja nije izgra?ena za vje?nost.

Ali, moramo li se pomiriti s prolaznoš?u?

Jesmo li samo beznadne pojave?

Tražimo li uzalud, u svojim ustaljenim misaonim navikama i kroz njih, ono što se ustvari nalazi u nama?

Jesmo li ve? zaboravili svoje božansko porijeklo?

Zov Gnoze odzvanja kroz sva vremena:

Vratite se nutarnjem, stupite u ku?u svojih duša!

Pisac Khalil Gibran, to je izrazio ovako:

Uistinu, veli?anstvena i velika može biti vaša ku?a, ali tajnu svoje duše ne smijete zadržati za sebe, niti ?ežnju svoga srca zagradi barikadama. Jer bezgrani?no u vama stanuje u nebeskoj pala?i, ?ija su vrata koprena praskozorja, ?iji su prozori vizija i tihi govor no?i.

Nebeska pala?a, Nepokretno kraljevstvo, O?eva ku?a, Kraljevstvo svjetla, sve su nazivi za nematerijalnu stvarnost, koja nije vezana za Zemlju, nego za trajno postojanje. Ona ukazuje na vibracijsko stanje unutarnje istine.

Moderni rosenkreuzeri kažu:

Svi smo mi stanovnici živoga vje?nog na?ela, mikrokozmosa. Prije mene „u mojemu“ mikrokozmosu stanovao je netko drugi, nakon moje smrti „u mojoj“ mikrokozmi?koj ku?i inkarnirat ?e se nasljednik. Baš kao i u tekstu iznad ulaznih vrata: On se odselio, a ja sam se uselio!

Inkarnacija, pa inkarnacija, pa inkarnacija... dok ne naraste zadovoljavaju?a duševna svijest.

Stanovnici se izmjenjuju sve dok prvobitni ?ovjek opet ne nastani mikrokozmos.

Od toga trenutka prestaje poistovje?ivanje sa smrtnim tijelom.

Prolazni život jednoga stanovnika, vremenski interval izme?u ro?enja i smrti,

nije više sam sebi cilj. Ali on svaki put nudi šansu i mogućnost da mikrokozmos

oslobodi iz svijeta dijalektike i da ga odvede u njegovu istinsku duhovnu domovinu.

Oni, koji nisu spoznali put života – prema Isusovim rije?ima –

bivaju vra?eni, jer krug se završio, i njima je dano vrijeme da razmotre i poprave

svoj život i nau?e tajnu, na osnovi koje mogu u?i u kraljevstvo Svjetla.

(Evan?elje savršenoga života, Poglavlje 59)

Univerzalna istina zove nas na polazak, u sadašnjem nam trenutku pokazuje izlaz za oslobo?enje od kota?a ra?anja i umiranja!

Pozvani smo prozreti grani?nu zemlju i napustiti svoju žudnju da slijedimo zakonitosti dijalekti?koga svijeta i podre?ujemo se njegovu zato?eništvu.

Žudnja našega srca jest temelj, ?vrsta osnova na kojoj možemo izgraditi novu ku?u svoje vje?ne duše. Svijest te duše nema više ništa zajedni?ko s našim osobnim o?itovanjem.

Ta je duša kozmi?ki stanovnik nebeske pala?e.

Source:

<https://www.lectoriumrosicrucianum.hr/hr/artikel/ova-je-kuca-moja-ali-m...>